

[Askjær Jørgensen]

skyld; det er blevet presset så hårdt, at produktionsbygningerne skal udnyttes optimalt. Det er altså en politik, som SF i allerhøjeste grad er medansvarlig for, men vi har nu fået afsløret SF og VS. Når man skal op på barrikaderne for sine samfundsnedbrydende ideer, er man ravsukkende ligeglad med dyrenes tilstand. Tak for afsløringen!

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne spørge fremskridtspartiet, om de slet ikke deler den opfattelse, at hvis man, hver gang det kommer til en konflikt, stiller forslag om at ville gribe ind, opbygger man næsten et system, hvorefter parterne ikke når til enighed. Hvis det er således, at man ved, at man kan komme i konflikt, så opfordrer det måske både på kortere og længere sigt til, at man i større omfang end ellers finder en løsning i det enkelte tilfælde.

Hver gang man griber ind, er man med til at sikre eller fremme en udvikling i retning af, at man næste gang ikke finder en løsning.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil allerførst sige tak for den meget uvillige behandling, som fremskridtspartiets forslag har fået. Jeg mener også, at sådan som situationen ligger lige netop nu – er det ikke 2½ dag siden konflikten trådte i kraft? – er det et forslag, som også fortjener en uvillig behandling.

Jeg vil også sige tak for de udtalelser, der er faldet om, at regeringen har gjort alt, hvad der indtil dette øjeblik er muligt, for at søge at få parterne til at gå ind i en forligsmæssig løsning, for det er klart, at det er folketingets ønske og det er også regeringens ønske, at det kunne ske.

Jeg synes også, der er grund til at sige, at den debat, der har fundet sted, på den ene side afslører, at alle er dybt bekymrede over, at der er startet en konflikt, og også påpeger de uheldige konsekvenser, der kan blive af den, men at man på den anden side har, må jeg sige det mildt, nok så forskellige meninger om, hvad man egentlig kan, og hvad man egentlig skal gøre ved den. Det afgørende er, at der er et helt solidt flertal, der i den givne situation afviser fremskridtspartiets patentløsning for nærværende og i denne situation.

Jeg skal ikke gå i enkeltheder om alt det, der er sagt, men hr. Enggaard sagde, at han

gerne havde ønsket sagen drøftet på et tidligere tidspunkt. Dertil må jeg sige, at det er jo folketinget selv, der afgør, hvornår en sag skal behandles, og endelig må jeg da også sige, at der altså kun er gået 2½ døgn, siden konflikten trådte i kraft, så skulle vi have behandlet den væsentligt tidligere, skulle vi have haft folketinget indkaldt i påsken. Det kunne vel også have været gjort, men jeg tror, mange ville være af den opfattelse, at det ville være at overreagere.

Jeg er især glad for hr. Enggaards udtalelser om voldgift og hans klare markering af, at man ikke fra venstres side mener, at det er løsningen.

Hr. Ninn-Hansen sagde, at en slagterikonflikt i 1930'erne, altså mens Stauning var statsminister, ikke blev gammel. Jeg mener at kunne huske, at den blev 10 dage gammel. Der er måske mange lighedspunkter, men der er også mange ting, der er forskellige i forhold til dengang. Men igen: sagen er alvorlig. Jeg håber, den finder en forligsmæssig løsning.

Hr. Glensgård skal jeg ikke sige andet til end påpege en af de sædvanlige selvmodsigelser, der serveres flot, med stor armbevægelse, men alligevel er så totalt ulogisk, som noget kan være. Det var dette med, at det gjorde såmænd ikke noget – det kommer ikke slagterisagen meget ved – at skattekontorerne strejkede, det kunne de godt gøre i årevis, men det lå ligesom i luften, at hospitaler og den slags ting – og altså også slagteriområdet, men lad os nu tage hospitalerne – skulle man sandelig ikke røre ved, for det var en alvorlig sag. Det sidste er jeg enig i, men det, det drejer sig om på hospitalerne, er jo også løn, og løn fås til de folk, der arbejder på hospitaler, via de skatter, der indbetales. Men all right, det er en sidebemærkning til en af de typisk flotte fremskridtsbemærkninger.

Fru Lilli Gyldenkilde var let utilfreds med, at jeg havde påpeget, at ca. 95 pct. af hele arbejdsmarkedet har klaret deres forhold selv, og inden man var alt for begejstret for det, tror jeg bemærkningerne lød, måtte man være opmærksom på, at det var løsninger uden hensyn til de arbejdsløse. Det er bemærkninger, jeg nogle gange har hørt fra visse borgerlige partier, men jeg er overrasket over at skulle høre en tilsvarende bemærkning fra socialistisk folkeparti. Jeg mener